

RESSÒ DE LA PARAULA

De vacances com Ell

Des d'aquí convidem a viure unes vacances amb una presència més conscient i viva de Jesús en la vida quotidiana. Per a molts aquesta invitació pot resultar fora de lloc, com quelcom extemporani. ¿Què tindrà a veure la relació de Jesús amb el que un espera de les vacances? La imatge atractiva, pròpia de les vacances, pot ser la d'un mateix prenent-se un refresc a la vora d'una piscina, o ballant, o assegut amb els amics davant d'una taula ben farcida de saboroses viandes, o participant en una festa, o gaudint d'un temps totalment buit sense subjecció alguna al rellotge, o contemplant un bell paisatge...

Molts tenen ben merescuda aquesta vida quotidiana vacacional. No falta més. No pretenem eliminar aquesta experiència, ans al contrari, el que proposem és enriquir-la. ¿Com? ¿Afegeint més elements estimulants? No exactament.

El que proposem és que tota aquesta vida, aquesta experiència peculiar vacacional, estigui amarada de la presència viva de Jesús. ¿Per què no? ¿Per ventura la presència de Jesús resta alegria a allò que humanament la provoca? ¿Encara seguim creient

que la vida de fe, la vivència religiosa cristiana inclou sempre serietat, tristesa, dolor, temor...? No. Segurament a hores d'ara, després de tants testimoniatges i d'un ensenyament més fidel a l'Evangelí, poca gent pensarà així. Però sí que és més freqüent trobar la separació, el distanciament, entre el que podem anomenar «l'alegria humana», els moments humanament satisfactoris, i l'alegria de la fe. En definitiva, pensar i actuar com si, en el fons, per gaudir com a persona humana (com és el cas de les va-

cances) hom hagi de deixar de banda la vida religiosa cristiana (per exemple, l'oració).

Pensar així és gairebé una ofensa a Jesucrist. Almenys seria desconèixer gran part de la seva vida. No ens consta que en temps de Jesús hi hagués vacances... Però, ¿algú pot negar la participació de Jesús a les festes jueves, especialment en els àpats, incloses els no rituals, el significat de les quals era tan assenyalat per als seus contemporanis? És veritat que en la vida quotidiana jueva de llavors

diffícilment es podia separar el sagrat i el profà. Però l'alegria, el cant, el riure, d'aquelles festes eren realment humans i ningú pretenia reprimir les seves manifestacions més espontànies i genuïnes.

Més encara, Jesús va utilitzar molt sovint aquella alegria de les festes i banquets per explicar aquell «molt més» de l'alegria que hi haurà a la festa eterna del Regne del Cel.

Hem d'afegir un fet sorprenent, que el costum ens fa passar per alt. L'Evangelí de sant Lluç deixa constància que Jesús no només suposava que els seus deixebles anaven a festes sinó que, tant si eren convidats com si ells mateixos les organitzaven, havien de seguir una determinada conducta moral: ocupar l'últim lloc, convidar els pobres que no podien pagar... (cf. Lc 14,8-13). El banquet, a més, tenia tot el significat d'expressió del goig pel retrobament, com ara amb el fill perdut... (Lc 15,23).

Sempre la fe ha purificat, transformant i elevat allò humà. També les vacances, el descans, l'alegria i la festa. Jesucrist és la plenitud de tot l'humà.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Un comiat esperançador

Coincidint amb una estada temporal per estudis que es perllongà dos anys, un sacerdot sud-americà acompanyà un grup de monitors d'un centre d'esplai. Integrat en la dinàmica i en les activitats, també en el grup d'educadors, era sempre proper i disponible personalment o mitjançant les xarxes socials. Acabada l'estada, s'acomiadà d'ells amb una carta en la qual abordava un seguit d'aspectes: «He anat descobrint que molts de vosaltres heu participat en les activitats del centre d'esplai des que éreu infants i que feu realitat la frase evangèlica "De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc" (Mt 10,8). Continueu fent-ho amb generositat i esperit de servei des de l'amor.»

La potenciació de la pregària personal i de grup ha estat una fita important per al consiliari: «Valoro molt la pregària dels monitors que precedeix l'activitat de

cada dissabte. És un espai de qualitat espiritual que s'ha de cuidar i protegir. Tingueu cura, també, de la pregària trimestral llarga i del dia de recés de Quaresma, treballeu-hi explícitament la figura de Jesús de Natzaret mitjançant els evangelis, aprofundiu-hi. La resta, deixeu-ho a l'acció de l'Esperit i a allò que mogui en el cor de cadascú. Són experiències que obren a un mateix, als altres, a la natura i al món i afavoreixen la trobada amb Déu. Partiu del fet que el Pare de nostre senyor Jesucrist convé descobrir-lo i experimentar-lo com a alliberador, com el Déu que allibera Israel dels egipcis». No hi falta una reflexió i un consell: «Alguns dels vostres companys monitors no són explícitament creients. Els creients procureu, sense perdre especificitat, que se sentin còmodes entre vosaltres i fraternalment acollits. Mostreu-los l'horitzó de vida

que Jesús proposa. Molts no tenen conflicte amb Ell, el que sí que hi ha és desconeixement, ignorància i desconexió. Aneu a les fonts, parleu de Jesús des de l'Evangelí. Treballar la persona de Jesús, qui és, els seus hàbits de silenci i pregària, per allò que tot el que demaneu en nom meu, Ell us ho concedirà. Apropar els companys a Jesús com en el camí d'Emaús: «Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells» (Lc 24,13-25).

Les relacions personals han creat lligams. El rerefons és un acompanyament efectiu propiciat per la seva disponibilitat: «Us agraeixo les estones de conversa personal. M'heu donat la possibilitat d'acompanyar-vos i de sentir-me acompanyat. M'heu conegut i us he conegut.»

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

De vacaciones como Él

Desde aquí invitamos a vivir unas vacaciones con una presencia más consciente y viva de Jesús en la vida cotidiana. Para muchos esta invitación puede resultar fuera de lugar, como algo extemporáneo. ¿Qué tendrá que ver la relación de Jesús con lo que uno espera de las vacaciones? La imagen atractiva, propia de las vacaciones, puede ser la de uno mismo tomándose un refresco al borde de una piscina, o bailando, o sentado con los amigos delante de una mesa bien nutrida de sabrosas viandas, o participando en una fiesta, o disfrutando de un tiempo totalmente vacío sin sujeción alguna al reloj, o contemplando un bello paisaje...

Muchos tienen bien merecida esta vida cotidiana vacacional. No faltaba más. No pretendemos eliminar esta experiencia, al contrario, lo que proponemos es enriquecerla. ¿Cómo? ¿Añadiendo más elementos estimulantes? No exactamente.

Lo que proponemos es que toda esa vida, esa experiencia peculiar vacacional, esté impregnada de la presencia viva de Jesús. ¿Por qué no? ¿Acaso la presencia de Jesús resta alegría a lo que humanamente la provoca? ¿Todavía seguimos creyendo que la vida de fe, la vivencia religiosa cristiana incluye siempre seriedad, tristeza, dolor, temor...? No. Seguramente a estas alturas, después de tantos testimonios y de una enseñanza más fiel al Evangelio, poca gente pensará así. Pero sí es más frecuente encontrar la separación, el distanciamiento, entre lo que podemos llamar «la alegría humana», los momentos humanamente satisfactorios, y la alegría de la fe. En definitiva, pensar y actuar como si, en el fondo, para disfrutar como persona humana (como es el caso de las vacaciones) uno tenga que dejar de lado la vida religiosa cristiana (por ejemplo, la oración).

Pensar así es casi una ofensa a Jesucristo. Al menos sería desconocer gran parte de su vida. No nos consta que en tiempo de Jesús hubiera vacaciones... Pero, ¿alguien puede negar la participación de Jesús en las fiestas judías, especialmente en las comidas, incluidas las no rituales, cuyo significado era tan señalado para sus contemporáneos? Es verdad que en la vida cotidiana judía de entonces difícilmente se podía separar lo sagrado y lo profano. Pero la alegría, el canto, la risa, de aquellas fiestas eran realmente humanas y nadie pretendía reprimir sus manifestaciones más espontáneas y genuinas.

Más aún, Jesús utilizó con mucha frecuencia aquella alegría de las fiestas y banquetes para explicar aquel «mucho más» de la alegría que habrá en la fiesta eterna del Reino de los Cielos.

Hemos de añadir un hecho sorprendente, que la costumbre nos hace pasar por alto. El Evangelio de san Lucas deja constancia de que Jesús no sólo suponía que sus discípulos iban a fiestas sino que, tanto si eran invitados como si ellos mismos las organizaban, debían seguir una determinada conducta moral: ocupar el último puesto, invitar a los pobres que no pueden pagar... (cf. Lc 14,8.13). El banquete, además, tenía todo el significado de expresión del gozo por el reencuentro, por ejemplo con el hijo perdido... (Lc 15,23).

Siempre la fe ha purificado, transformado y elevado lo humano. También las vacaciones, el descanso, la alegría y la fiesta. Jesucristo es la plenitud de todo lo humano.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Temps de collita...

Durant tres anys, del 2015 al 2018, hem estat vivint com a Església diocesana de Sant Feliu de Llobregat el Pla Pastoral «Jo sóc el cep i vosaltres les sarments», que va emergir de la reflexió pel desè aniversari de la diòcesi.

A l'acabar aquest trienni, i seguint la imatge del cep i les sarments, arriba el temps de la collita, és a dir, d'avaluar els fruits, donar-ne gràcies a Déu i albirar junts, en comunió, el camí que hem de seguir recurrent.

Aquest és el to de totes les reunions de final de curs dels diversos organismes i àmbits diocesans que s'estan realitzant en aquests mesos de juny i juliol: el 21 de juny va ser l'hora dels delegats diocesans; el 26 de juny, el conjunt dels preveres i diaques de la diòcesi; dissabte 30 de juny es va reunir el Consell Pastoral Diocesà, format majoritàriament per laics; el proper dimarts 17 de juliol seran els arxiprestes els qui es trobaran amb el bisbe Agustí a

Sant Boi de Llobregat, amb aquesta intenció.

Es percep l'amplitud d'objectius exposats en aquests tres anys, organitzats al voltant dels tres eixos: la crida a l'autenticitat de vida, a l'evangelització i a la renovació d'estructures. Aquesta amplitud pot haver generat sensació de dispersió tot i que alho-

ra ha permès adaptar aquestes orientacions a la realitat concreta de cada parròquia o grup. S'acaba ara aquest trienni i es valora oportú obrir un any d'acollida i consolidació de tots els estímuls de vida desenvolupats en les nostres comunitats cristianes, amb un marcat accent de comunió diocesana.

Encara no tens plans per a l'agost?

Doncs, si ets jove, estàs de sort, perquè tens dues possibilitats al teu abast

Taizé

Si tens més de 18 anys no deixis perdre l'oportunitat d'anar a Taizé la setmana del 19 al 26 d'agost!

Des de Sant Feliu Jove i proposem aquesta activitat en aquestes dates ja que és la setmana que la Comunitat de Taizé reserva per als majors d'edat, amb activitats diferents a les que normalment es realitzen durant les altres setmanes. Més informació a www.bisbatsantfeliu.cat/santfeliujove

Gisclareny

Aquest estiu voldries estar entre natura, viure l'amistat, fer pregària, cercar el teu lloc al món...?

Si has respost sí a tot, les convívencies a Gisclareny t'esperen, del 17 al 22 d'agost. Organitzat per Mn. Abel Trulls, Mn. Josep Maria Turull i Mercè Lajara.

Per a més informació: mercelajara@gmail.com; joventut@bisbatsantfeliu.cat

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

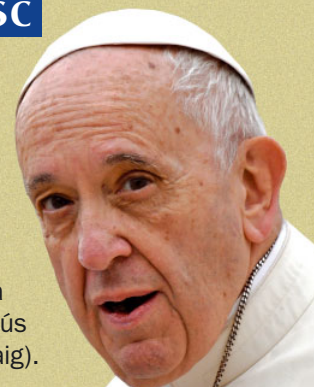

@Pontifex: «Cada ofensa, ferida o violència al cos del nostre semblant és un ultratge a Déu Creador i Pare» (5 de maig).

@Pontifex: «Senyor, converteix el nostre cor per tal que creixi la caritat a la terra» (7 de maig).

@Pontifex: «Santa Maria, Reina del Rosari, implora la misericòrdia de Jesús per a tots nosaltres pecadors» (8 de maig).

@Pontifex: «Som cristians en la mesura en què deixem que Jesús visqui en nosaltres» (9 de maig).

Resseguint les petjades de Jesús

Del 20 al 28 de juny, un grup de 20 seminaristes i preveres de Catalunya, recentment ordenats, van realitzar un pelegrinatge a Terra Santa, resseguint els llocs sants més emblemàtics de la Terra de Jesús, especialment el Cenacle i el Sant Sepulcre de Jerusalem, des d'on s'expandí l'Església missionera i que anomenem l'Església Mare de Jerusalem.

Visitant les fonts del riu Jordà

Acompanyava el pelegrinatge Mn. Josep M. Turull, que està finalitzant el seu servei com a rector del Seminari Conciliar, i feia de guia de totes les visites Mn. Ramon Sàrries, prevere i biblista d'Urgell. També acompanyaven el grup, Mn. Joan Rodríguez, director espiritual del Seminari Conciliar, i Bàrbara Virgil, professora de llengua hebrea a la Facultat de Teologia.

Nou dies de recorregut per Natzaret, el llac de Tiberíades i la Galilea, des de les fonts del Jordà fins a la Mar Morta, passant també pel Carmel i Haifa, per arribar finalment a Jericó, Betlem i Jerusalem. En diversos indrets, van estar allotjats a residències dels franciscans, que són els custodis dels Llocs Sants. En el grup hi havia tres seminaristes de Sant Feliu de Llobregat: Jordi Mondragon, Javier Ojeda i Mario Pardo, que va ser ordenat diaca el passat mes de febrer. Per a tots tres era la primera vegada que trepitjaven aquells llocs. A través de les seves impressions, participem una mica d'aquesta experiència tan especial.

Per al **Mario**, a banda de la profunda vivència espiritual que suposa el pelegrinatge a la terra de Je-

sús, i les celebracions als centres de culte de cada indret, ha estat també una ocasió per «trencar estereotips»: «A priori, t'imagines que trobaràs un entorn "de pessebre" i en canvi, és un impacte

comprovar que vivim en un món globalitzat. La terra és aquella, la de Jesús; la ciutat vella de Jerusalem, sí, fa pensar en els carrerons que Ell va recórrer; però altres ciutats, s'assemblen al nostre entorn.»

«La vida i el missatge de Crist ressona amb força, impacta, penetra, emociona i remou», diu el **Jordi**. «Quan passes pels llocs on Jesús va néixer, créixer, viure, predicar, patir, morir i ressuscitar, l'Evangelí sona d'una altra manera i la pregària es viu més intensament. Com a pas previ a l'ordenació, és una crida a evangelitzar, a transmetre amb força i fermesa la fe, amb senzillesa i humilitat.»

Javier destaca tres moments en especial del pelegrinatge: «Nazaret, Betlem i Jerusalem. Que n'ha estat d'emocionant, pregar al lloc on Maria va donar el seu "fiat"! Un altre regal, celebrar l'eucaristia allà on va néixer el Fill de Déu. I per acabar, no pot ser d'una altra manera, el Calvari i el Sant Sepulcre. Allà neix un sentiment d'agraïment i un desig de correspondre'l amb una vida lliurada a Déu i als germans. Sens dubte, aquests dies de gràcies m'han unit encara més a Aquell que ho és tot per a mi.»

Certament, no estem cridats a ser cristians «a distància», per tradició o educació, sinó per vivència. I a jutjar per les paraules dels nostres seminaristes, aquest ha estat un viatge dels que deixen petjada... Gràcies per compartir-ho!

Visitant Jerusalem

AGENDA

Exercicis espirituals dels Grups d'Oració i Amistat

Els Grups d'Oració i Amistat (GOA) organitzen aquest temps de reforç espiritual, de dilluns 3 de setembre a les 11 h a divendres 7 de setembre a les 16 h.

Sota la direcció de Mn. Joan Güell, consiliari general dels GOA. A la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada de Tiana.

Inscripcions: tel. 932 181 005, grupsdoracio@gmail.com. S'accepten reserves fins al 20 d'agost.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Is 1,10-17 / Sl 49 / Mt 10,34-11,1]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent del mar; santa Magdalena Albrici de Como, verge agustina.

17. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, verges i màrtirs; santa Marcel·lina, verge, germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, verges carmelitanes i màrtirs.

18. ■ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus set fills, mrs.

19. ■ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símac, papa (sard, 498-514), beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Divendres [Is 38,1-6.21-22.7-8 / Sl: Is 38,10-16 / Mt 12,1-8]. Sant Elies, profeta (s. IX aC); santa Margarida, vg. i mr.; sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, dia-

ques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dissabte [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,14-21]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxades, vg.

22. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 23,1-6 / Sl 22 / Ef 2,13-18 / Mc 6,30-34]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeblla de Jesús; sant Teofil, pretor romà màrtir; sant Menelau, abat.

Diumenge XV de durant l'any (B)

COMENTARI

El culte autèntic fa brollar el dret i rajar la justícia

Amós (meitat del s. VIII aC) és el primer profeta amb llibre propi. L'època sembla econòmicament pròspera, sense guerres, demogràficament creixent i amb culte molt abundant.

Però el profeta denuncia greus injustícies amb rics cada cop rics i pobres cada cop més pobres; preparatius per a la guerra i buidor d'un culte que no fa brollar el dret i rajar la justícia.

La secció 7,10s és clau per copsar el conflicte. *Amasies* sacerdot perverteix la realitat prenent que *Bet-El* («Casa de Déu» en hebreu) sigui *santuari del rei i temple de l'estat*, on el sacerdot ja no promou el projecte de Déu sinó que defensa els interessos del rei.

Amós, que no ha buscat ser profeta, té clar que si el Senyor li diu: «*Ves a profetitzar el meu poble*», ell sense dubtar-hi va i profetitza en nom de Déu.

La carta als Efesians té la seva perfecta síntesi en l'himne de lloança a Déu, originat en la litúrgia de les primeres comunitats cristianes.

Al text original un sol subjecte gramatical —*Déu i Pare*— regeix sintàcticament tot l'himne amb tres verbs principals: *ens escollí... ens agracià... ha fet abundar cap a nosaltres*.

L'himne és de lloança a *Déu que és Pare*, primer i gran protagonista de l'acció salvífica.

La resta de la pregària eulògica aclarirà el rol de *nostre Senyor Jesucrist*, segon protagonista principal.

L'himne comença descrivint els dons salvífics com a *benediccions espirituals* i acaba definint l'Esperit Sant com a *penyora de l'heretat que Déu ens té reservada*.

Amb quin objectiu? *Perquè fóssim sants*.

La perícopa sobre els Dotze té 4 parts: a) enviament *de dos en dos* com a proto-tipus d'equip missioner i donació de *poder* que és capacitat per créixer i fer créixer; b) instruccions sobre l'equipatge, on no importen els detalls sinó l'austeritat exigida pel model de Jesús; c) instruccions per als missioners a favor d'un treball aprofundit i descarregant als Enviats de la responsabilitat dels destinataris; d) actuació des Dotze que, com Jesús, *predicaven, treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 7,12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, vés-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat.» Amós li respongué: «Jo no sóc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrere els ramats i m'ha dit: «Vés a profetitzar a Israel, el meu poble»».

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-14) (Versió abreujada)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel. Ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçat. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espelseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells.»

Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 7,12-15)

En aquellos días, Amasías, sacerdote de Betel, dijo a Amós:

«Vidente: vete, huye al territorio de Judá. Allí podrás ganarte el pan, y allí profetizarás. Pero en Betel no vuelvas a profetizar, porque es el santuario del rey y la casa del reino».

Pero Amós respondió a Amasías: «Yo no soy profeta ni hijo de profeta. Yo era un pastor y un cultivador de sicomoros. Pero el Señor me arrancó de mi rebaño y me dijo: «Ve, profetiza a mi pueblo Israel»».

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-14) (Versión abreviada)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado. En él, por su sangre, tenemos la redención, el perdón de los pecados, conforme a la riqueza de la gracia que en su sabiduría y prudencia ha derrochado sobre nosotros, dándonos a conocer el misterio de su voluntad: el plan que había proyectado realizar por Cristo, en la plenitud de los tiempos: recapitular en Cristo todas las cosas del cielo y de la tierra.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,7-13)

En aquel tiempo, Jesús llamó a los Doce y los fue enviando de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus inmundos.

Les encargó que llevaran para el camino un bastón y nada más, pero ni pan, ni alforja, ni dinero suelto en la faja; que llevaran sandalias, pero no una túnica de repuesto. Y decía: «Quedaos en la casa donde entréis, hasta que os vayáis de aquel sitio. Y si un lugar no os recibe ni os escucha, al marcharos sacudíos el polvo de los pies, en testimonio contra ellos.»

Ellos salieron a predicar la conversión, echaban muchos demonios, ungiendo con aceite a muchos enfermos y los curaban.